

6. Właściwy organ podatkowy wydaje decyzję o cofnięciu ulgi, jeżeli jednostka gospodarcza nie osiągnie wskaźnika przyrostu efektów rzeczowych określonego w centralnym planie rocznym.”;

2) w § 11:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:

„2a) nowo powstałe jednostki gospodarcze — na okres od 3 do 5 lat:

a) uruchamiające produkcję materiałów i wyrobów na potrzeby budownictwa mieszkaniowego,

b) wykonujące roboty z zakresu budownictwa mieszkaniowego oraz roboty i obiekty infrastruktury towarzyszącej,

2b) zysk osiągnięty z nowo uruchomionej produkcji materiałów i wyrobów dla budownictwa mieszkaniowego w okresie 3 lat od daty podjęcia produkcji.”,

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wykaz materiałów i wyrobów, o których mowa w ust. 1 pkt 2a lit. a) oraz pkt 2b, ustala Minister Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa w porozumieniu z Ministrami Przemysłu oraz Finansów. Podjęcie działalności, o której mowa w ust. 1 pkt 2a i 2b, jest działalnością nowo uruchomioną także w odniesieniu do tych jednostek gospodarki uspołecznionej, które prowadziły już działalność produkcyjną i budowlano-montażową, lecz innego rodzaju, lub produkowały inne materiały budowlane.”,

c) w ust. 2 wyrazy „o których mowa w ust. 1 pkt 3” zastępuje się wyrazami „o których mowa w ust. 1 pkt 2a lit. a), pkt 2b i 3”;

3) po § 14 dodaje się § 14a w brzmieniu:

„§ 14a. 1. Jednostkom gospodarczym, produkującym materiały i wyroby dla budownictwa mieszkaniowego, określone w wykazie, o którym mowa w § 11 ust. 1a, przyznaje się ulgę w podatku dochodowym w wyso-

kości 2% wartości sprzedaży tych materiałów i wyrobów w cenach realizacji.

2. Jednostki gospodarcze tracą prawo do ulgi, jeżeli przyrost sprzedaży w cenach porównywalnych materiałów i wyrobów, o których mowa w ust. 1, jest niższy niż 4% w roku podatkowym w stosunku do roku poprzedniego.”

§ 3. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 lutego 1987 r. w sprawie kaucji inwestycyjnych (Dz. U. Nr 8, poz. 45) w § 8 w ust. 1 w pkt 7 dodaje się lit. i) w brzmieniu:

„i) budynków zaplecza techniczno-produkcyjnego jednostek gospodarki uspołecznionej będących wykonawcami inwestycji w zakresie budownictwa mieszkaniowego oraz robót i obiektów infrastruktury towarzyszącej, jeżeli jednostki te osiągnęły przyrost efektów rzeczowych w wysokości nie mniejszej niż określona w centralnym planie rocznym”.

§ 4. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1986 r. w sprawie wysokości wpłat na Fundusz Obsługi Zadłużenia Zagranicznego od posiadanych środków trwałych oraz zwolnień od tych wpłat (Dz. U. Nr 7, poz. 41 i z 1988 r. Nr 4, poz. 32) w § 1 w ust. 3 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) wykonawców inwestycji w zakresie budownictwa mieszkaniowego oraz robót i obiektów infrastruktury towarzyszącej, jeżeli osiągnęli przyrost efektów rzeczowych w wysokości nie mniejszej niż określona w centralnym planie rocznym. Zwolnieniu podlega część wpłaty odpowiadającej udziałowi procentowemu wartości sprzedaży obiektów budownictwa mieszkaniowego oraz robót i obiektów infrastruktury towarzyszącej w wartości sprzedaży ogółem, obliczonej w cenach realizacji.”.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do rozliczeń finansowych począwszy od dnia 1 stycznia 1988 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

79

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 marca 1988 r.

w sprawie wyodrębniania własności lokali w domach wielomieszkaniowych nie stanowiących własności Państwa.

Na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. z 1987 r. Nr 30, poz. 165) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Na zasadach określonych w niniejszym rozporządzeniu może zostać wyodrębniona własność lokali w domach wielomieszkaniowych nie stanowiących własności państwa, w szczególności:

1) stanowiących własność osób fizycznych lub osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej,

2) stanowiących własność lub pozostających w użytkowaniu spółdzielni i ich związków, z wyjątkiem spółdzielni mieszkaniowych i ich związków.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do lokali w domach:

1) położonych na gruncie przeznaczonym w planie zagospodarowania przestrzennego na realizację zorganizowanego budownictwa mieszkaniowego lub na cele inne niż mieszkaniowe,

2) pozostających w zarządzie państwowych jednostek organizacyjnych.

3. Ustanowienie odrębnej własności lokalu mieszkalnego może nastąpić, jeżeli:

- 1) jest to lokal samodzielny,
- 2) jego powierzchnia użytkowa nie przekracza 110 m², a w razie wykorzystywania części lokalu na wykonywanie pracy zawodowej przez właściciela, jego dzieci lub rodziców — 140 m², albo też gdy lokal w domu wybudowanym na podstawie pozwolenia na budowę, wydanego przed dniem 1 września 1980 r., ma większą powierzchnię użytkową, lecz obejmuje nie więcej niż 6 izb.

4. Ograniczeń, o których mowa w ust. 3 pkt 2, nie stosuje się do lokali w budynkach zabytkowych, jeżeli zgodnie z opinią wojewódzkiego konserwatora zabytków przebudowa lokalu nie jest dopuszczalna.

5. Lokal użytkowy może stanowić część składową lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość, jeżeli znajduje się w tym samym domu i jest przeznaczony do wykonywania zawodu przez właściciela, jego dzieci lub rodziców. W takim wypadku lokal użytkowy nie bierze się pod uwagę przy ustalaniu powierzchni użytkowej oraz liczby izb w lokalu mieszkalnym.

§ 2. 1. Wyodrębnienie własności lokalu mieszkalnego zajmowanego przez najemcę może nastąpić tylko na rzecz tego najemcy lub wskazanej przez niego osoby bliskiej stale z nim zamieszkującej; ustanowienie odrębnej własności lokalu na rzecz najemcy części lokalu wymaga zgody pozostałych najemców tego lokalu.

2. W domu wybudowanym przez zespół osób fizycznych, przeznaczonym na zaspokojenie potrzeb mieszka-

niowych członków tego zespołu, następuje wyodrębnienie własności wszystkich lokali na rzecz tych osób.

3. Jeżeli dom został wybudowany z przeznaczeniem do sprzedaży, wyodrębnienie własności poszczególnych lokali następuje na rzecz ich nabywców.

§ 3. 1. Ustanowienie odrębnej własności lokalu mieszkalnego na rzecz osoby nie będącej współwłaścicielem danej nieruchomości wymaga jednoczesnego przeniesienia na tę osobę własności lokalu i udziału we współwłasności części domu oraz urządzeń, które nie służą do jej wyłącznego użytku, a także udziału we własności lub użytkowaniu wieczystym gruntu, na którym znajduje się dom, oraz gruntu związanego z korzystaniem z tego domu.

2. Udział właściciela lokalu we współwłasności lub użytkowaniu wieczystym, o którym mowa w ust. 1, stanowi część ułamkową odpowiadającą stosunkowi powierzchni użytkowej lokalu do powierzchni użytkowej domu.

§ 4. Obowiązki właścicieli lokali i zarządców domu w zakresie eksploatacji i remontów budynku określa stosowna umowa; w razie braku takiej umowy, stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego o współwłasności.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 marca 1983 r. w sprawie wyodrębniania własności lokali w domach wielomieszkaniowych stanowiących własność osób fizycznych (Dz. U. Nr 21, poz. 93).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

80

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 marca 1988 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie stawek podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń oraz zasad ustalania kwot wynagrodzeń wolnych od podatku.

Na podstawie art. 32 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. z 1987 r. Nr 12, poz. 77) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 listopada 1985 r. w sprawie stawek podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń oraz zasad ustalania kwot wynagrodzeń wolnych od podatku (Dz. U. Nr 55, poz. 278, z 1986 r. Nr 47, poz. 232, z 1987 r. Nr 16, poz. 97 i Nr 27, poz. 152 oraz z 1988 r. Nr 3, poz. 11 i Nr 10, poz. 78) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) państwowych przedsiębiorstwach gospodarki rolnej” — rozumie się przez to:

- a) państwowe przedsiębiorstwa gospodarki rolnej,
- b) państwowe gospodarstwa rolne,
- c) przedsiębiorstwa branży:

- hodowli zarodowej i obrotu zwierzętami,
- hodowli roślin i nasiennictwa,
- hodowli roślin ogrodniczych, nasiennictwa ogrodniczego i szkółkarstwa,

d) gospodarstwa pomocnicze jednostek budżetowych oraz inne jednostki gospodarcze stosujące zasady gospodarki finansowej obowiązujące w państwowych przedsiębiorstwach gospodarki rolnej i państwowych gospodarstwach rolnych,”;

2) w § 2 ust. 3a skreśla się;

3) w § 3 w ust. 3 dodaje się lit. d) w brzmieniu:

„d) dodatkowych kwot wolnych od podatku, określonych w centralnym planie rocznym ponad kwoty uwzględnione w procentowym przyroście wynagrodzeń, o którym mowa pod lit. c),”

4) w § 6:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: